

מסכת שבת

פרק כב משנה ג

שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הַחֲבִית לֶאֱכֹל הַיִּמָּנָה גְּרוּגְרוֹת, וּבִלְבָד שְׁלֹא
יִתְּפוֹן לַעֲשׂוֹת כָּלִי. וְאֵין נוֹקְבִים מְגוּפָה שֶׁל חֲבִית, דְּבָרֵי רַבִּי
יְהוּדָה. וְחֲכָמִים מְתִירִין. וְלֹא יִקְבְּנָה מִצָּדָה. וְאִם הִיְתָה נִקְוָה,
לֹא יִתֵּן עָלֶיהָ שַׁעוֹה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמַרְחָ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
מַעֲשֵׂה בָּא לִפְנֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי בִּעְרָב, וְאָמַר, חוֹשְׁשֵׁנִי לוֹ
מִחֲטָאת: